

Píseňsko – podvečerní létání kolem přehrady Hracholusky

Létám nebo fotím?

„JSEM PILOT NEBO FOTOGRAF? JÁ NEVÍM, UŽ TO NEDOKÁŽU ODDĚLIT. NAHOŘE S FOTOAPARÁTEM SE ROZHLÍŽÍM, OŠAHÁVÁM VZDUCH, ZKOUMÁM SLUNÍČKO, VYHLÍŽÍM MLHY, HLEDÁM STÍNOHRU. DOST ČASTO MRZNU, ALE JSEM ŠTASTNÝ. VIDÍM TOTIŽ NEBESKÉ POGLEDY, TY MĚ ROZEHRÍVAJÍ. SNAŽÍM SE JE ZACHYTIT DO KRABICE NA KRKU, ABYCH TAM DOLE MOHL POZDĚJI ZNOVU OHŘÁT SEBE I JINÉ POZEMŠTANY. VĚTŠINA JICH SPÍ, KDYŽ SE OBTĚŽKÁN VÝZBROJÍ A VÝSTROJÍ ROZBÍHÁM ZA VÝCHODU SLUNCE – STARTUJI. LÉTÁM NA HADRU. NA MOTOROVÉM PARAGLIDU. TAKOVÝ MOPED MEZI LETADLY.“ TAKTO SE ZE SVÉ LÁSKY K LÉTÁNÍ NA PADÁKOVÉM KLUZÁKU A FOTOGRAFOVÁNÍ VYZNÁVÁ **JIRKA JIROUŠEK**.

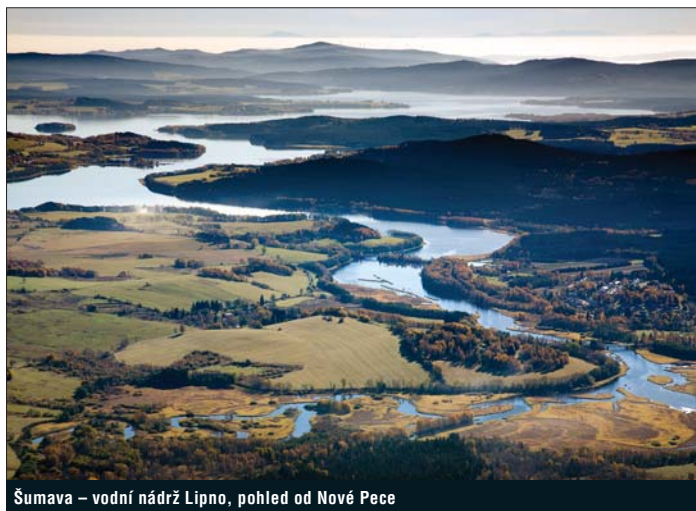
Začal jsem s tím v roce 1994, nejdříve bezmotorově. Fotoaparát jsem bral nahoru skoro od začátku mé-

ho vznášení, jakmile jsem získal trochu více praxe v tahání za šňůrky. Doba byla analogová, fotil jsem na kinofilm. Stu-

doval jsem, takže na materiál moc peněz nebylo. Z té doby mám málo snímků nevalné kvality.

Motorové začátky

V roce 2000 jsem vyzkoušel paromotor. Chtěl jsem létat i mimo sezónu,

Šumava – vodní nádrž Lipno, pohled od Nové Pece

Střední Povltaví – Přední Chlum, ostrov v mlze nad přehradou Orlík

Krkonoše – podzimní Sněžka, v pozadí Obří důl a Studniční hora

rozšířit svůj akční rádius. A povedlo se. Skoro bych řekl, že z nouze se stala ctinnost. Batoh s vrtulí za zády mi otevřel skrytý svět. Jsem turista, žádný závodník, rád objevuji nové pohledy, zákoutí a horizonty. Je to jednoduché. Posekaná louka, na těle asi tak 45 kilo materiálu, za zády rozložený padák, natočím vrtuli a běžím. Rovně a nahoru. V zimě místo mokré trávy sněh. Za pár sekund (když se start povede) už nic nenesu, jsem unášen, sedím v hadrové sedačce, můj fotolet začíná.

Plánování ve vzduchu

Velký okruh je předem pečlivě naplánován, trvá přibližně tři hodiny a uletím kolem 120-ti kilometrů. Snažím se vrátit zpět na start, uzavřít kolečko, abych nemusel šlapat daleko pěšky. Ale přelétl jsem s kamarády i celou Českou republiku (asi 400 kilometrů) od Chebu do Hodonína za jeden den. Letíte čtyřicítkou a prožíváte proměnu krajiny a běh času, posun slunce po obloze. Oči celou dobu šmejdí a hledají potravu pro kameru. Předem mám pořádně prozkoumané turistické a letecké ma-

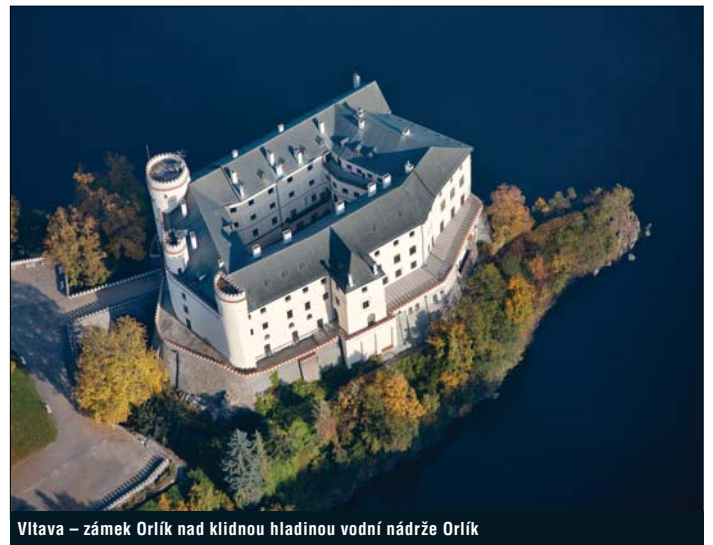
py, zajímavá místa si vybírám doma, pak je za letu hledám pomocí papírové mapy i GPS.

Shůry vypadá země jinak. Mlha je můj vítaný pomocník. Společně se sluncem a mraky maluje nad zemí úžasně obrázky. Celé to závisí hodně na počasí. Řeším, jak se bude během letu vyvíjet vítr, kam se posune slunce, jaká bude oblačnost a dohlednost.

A jak to všechno začalo?

Od malička jsem chodil na louku pod Svatou Horu u Příbrami pouštět modely letadel. Když se blížila maturita, objevil jsem paragliding a splnil jsem si své sny o létání. Zkoušel jsem i ultralight a větroně, ale pro mě jsou to létající zařízení příliš komplikovaná, méně spjatá s povětřím. Pilot je za sklem, ovládá více páček, kontroluje více budíků, na focení má méně času a prostoru.

Fotografovat jsem začal na střední škole. Fotím nejenom když mám nohy nad zemí, ale zveřejňuji prakticky jen letecké fotky. Více než deset let vytvářím svůj archiv nadpozemských pohledů, snažím se o co nejvyšší kvalitu. Létal a fo-

Vltava – zámek Orlík nad klidnou hladinou vodní nádrže Orlík

til jsem v mnoha zemích Evropy včetně Ruska a zúčastnil jsem se i expedice s létáním nad Saharou. Nejraději to mám ale doma. Naše země je nekoněčně rozmanitá. Pohraniční hory ochraňují zasněžená údolí, divoké i lenivé říčky meandrují k soutokům, kopečky vytvářejí zajímavé horizonty. Do toho

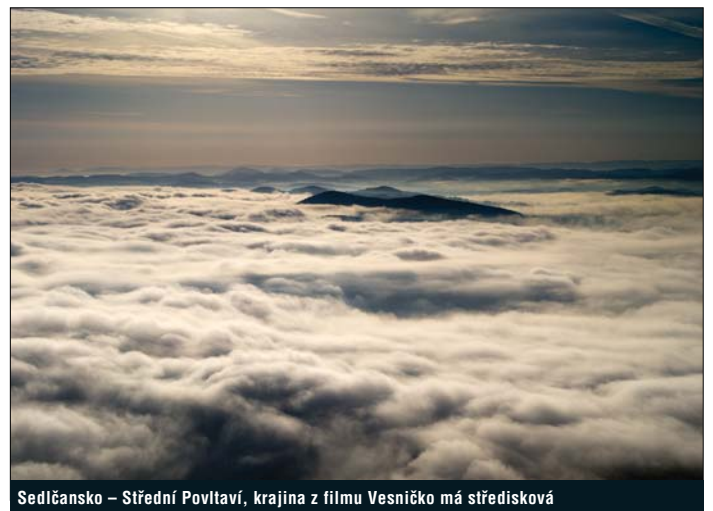
čtyři roční období. Prostě nevysychající studna fotografické inspirace. Pořád je na co se koukat, co vyhlížet, za čím létat, proč mačkat spoušť.

Láska mého objektivu

Přednost dávám Vltavě. Sice nemohu létat nad Prahou, ale nevdám, ➔

Šumava – Mrtvé rameno Vltavy v přírodním parku Vltavský juh

Sedičansko – Střední Povltaví, krajina z filmu Vesničko má středisková

Brdy – zimní pohádka v Rožmitále pod Třemšínem

Šumava – meandry Vltavy v Mrtvém luhu

ostatní části dobře znám. Rád Vltavu potkávám. Na Šumavě svou hrdost sbírá, na Lipně sílí, dlouho její divokost skály hlídají. U Mělníka se s Labem vznešeně zasnoubí. Z leteckého pohledu je nezaměnitelná, výrazná. A ho-

ry mám rád, i když létání je tam komplikovanější. Výhodou je, že většinu míst znám i ze země či z vody.

Tak já poletuji a chytám nebeské obrázky.

Text a foto **Jirka Jiroušek**

Jirka Jiroušek (Býk, model 1975)

- létá od roku 1994, motorově od roku 2000
- fotografuje digitálně na středofilmový Pentax 645D
- vytváří archiv vlastních leteckých fotografií převážně z České republiky

- pracuje u počítače pro fotografické produkce a postprodukce
- je paraglidista, jachtař, turista a fotograf

<http://www.nebeske.cz>

Šumava – začátek vzduší Lipna, v pozadí vrch Smrčina